

Výprava do Domašova 29.5. 2021

Po mnohaměsíční pauze způsobené pandemií a opatřeními jsme se konečně měli možnost setkat na výpravě do míst, která dobře známe. Setkáváme se na nádraží kolem deváté hodiny a oproti dřívějším výpravám je změnou hromadné provádění samotestů v klidnějším koutku před hlavním nádražím. Někteří nejmenovaní členové se na srazu objevují až v posledních momentech před odjezdem vlaku, což v kombinaci s potřebou testu celou situaci značně komplikuje. Nakonec ale všichni zdárně nastupujeme do správného vlaku a vydáváme se směr Domašov. Výpravy se zúčastnili: Ondra, Luke B., Peťa, Maty, Kuba, Prokop malý i velký, Lipánek, Kozák, Honza, Dan, Ďábel, Mirda, Shrek, Kája, Řízek, Cedník, Vítek, Upír, Tadeáš, Matěj a já.

Po příjezdu do našeho cíle, Domašova, využíváme otevřeného obchodu a nakupujeme klobásy na opečení na ohni. To je samo o sobě docela ambiciózní, jelikož předpověď se dušovala, že nás nějaký ten déšť nemine. Následně se vydáváme směr Rabštejn skrz krásnou přírodu a kolem skautského centra v Domašově. Po cestě se zastavujeme na hraní fotbalu, rybiček a rybářů a otroků a otrokářů, při kterých řada výkonů velmi překvapila jak v dobré, tak i v tom špatném.

Malou epizodkou bylo Kozákovo ztracení bundy přesně v momentě, kdy jsme se vyšplhali na jeden z četných vrcholů na naší cestě. Jelikož už tak se nám zbytek oddílu vzdaloval, vrátil jsem se po naší stopě já a bundu jsem našel přesně na tom místě, o kterém byl Kozák přesvědčený, že tam bunda určitě nebude.

Zbytek oddílu, který mezitím prošel přes skálu Rabštejn a vychutnal si hezký výhled na okolní lesy, skály a blízkou pstruhovou farmu, jsem po pár desítkách minut dohnal u ohně, který jsme zapálili právě včas, aby se mohl vítr a následný déšť neúspěšně pokusit ho uhasit. Krátká přeháňka odešla tak rychle jako přišla a všichni jsme se mohli v klidu věnovat opékání. Po příchodu jsem zjistil, že další malá skupina vedená Upírem se po cestě ztratila, včetně Kozáka, kterému jsem tak paradoxně bundu předal až po přeháňce.

Zbytek cesty se nesl ve znamení hraní dračího doupěte (drsné dobrodružství o probouzení temného božstva), kochání se přírodou a občasných náporů deště. Největší z nich nás dostihl až téměř u zastávku v blízkosti naší oblíbené chaty Severka u Smilova, kam se s trochou štěstí na podzim opět vrátíme. Zbývající čas jsme využili k zuřivému hraní Ninja skáču, kdy je cílem namísto šlapání na nohy zasáhnout protivníkovi dlaň vlastní dlaní.

Následně jsme zakončili výpravu, ohodnotili ji (dominovaly jedničky a dvojky) a rozjeli se zpět do Olomouce. Myslím, že výprava se podařila a doufám, že setkáme na výpravě do Vysokých Žibřidovic, která nás čeká zanedlouho a následně na letním táboře!

Pavel